

Biermanns pinagtighed

Bo Torp Pedersen, mag. art., København S

Jeg er en stort set tilfreds abonnent på Flensborg Avis, men jeg må tilstå, at chefredaktørens lederartikler indimellem kan få mig til at overveje mit abonnement. Jørgen Møllekær holder den anakronistiske Poul Nyrupske nedladdenhed over for Dansk Folkeparti ved lige, så det næsten er komisk, hvis ikke lige det foregik i danskhedens avis. Ikke nok med det, nu skal Wolf Biermann også 'holdes ved lige', som om han var et orakel.

Med stor tålmodighed og høflighed sad Die Linkes fraktion forleden i Bundestag og hørte på Biermanns primitive tirader mod dem. Men hvad skal f.eks. Katja Kipping stille op med det? Hun var 11-12 år, da Muren faldt; skal hun nu også gøres til SEDer og ansvarlig for SEDs forbryderiske styre? Er det ikke godt

rent demokratisk, at Tyskland har et egentligt socialistisk parti til venstre for SPD, og skal partiet ikke bedømmes på dets politik - lige meget hvor uenig både Møllekær og jeg måtte være i den politik?

Behændigt undlader Møllekær at anføre Wolf Biermanns sidste pinagtighed i parlamentet - efter hans tirader og efter en sang, der sandelig ikke var nogen stor kunstnerisk oplevelse - nemlig da han afbrød Lammert, som lykønskede ham med sølvbrylluppet. Biermann ville ikke fejre sit sølvbryllup, han ville fejre oktoberrevolutionen (Rusland 7. november). Fejre oktober-revolutionen! Bolsjevikernes statskup mod den demokratiske februar-revolution. Hallo!

Nej, ikke alle såkaldte DDR-dissidenter er vor beundring værd, og tusinder af anonyme ofre for DDR-diktaturet led ganske anderledes alvorligt end den selvglade Biermann.